

ganffe overensstemmende med det, General Naasløff tænkte, og at jeg kan være fuldstændig enig med ham i det, som var det Væsentlige i hans Plan. Det Væsentlige var nemlig, saavidt jeg forstod, at vi ikke som tidligere blot skulde bygge Skibe saaledes, at naar de kun ikke havde et større Dybtgaaende, end at de kunde løbe gennem Drogden, var det nok, det vil altsaa sige Skibe, som vare udelukkende bestemte til at kæmpe paa det aabne Hav; men at man derimod for alle Skibes Bedkommende skulde tage nøie Hensyn til vore Farvandes Bessaffenhed. Dette anser jeg som sagt for at være det Væsentlige, og paa det Standpunkt staar jeg ogsaa. Naar han saa derimod talte om det 12 Fods Dybtgaaende, saa antager jeg det ganske sikkert for at være en Feil, hvad han ogsaa senere selv synes at have anerkjendt. Man vilde nemlig ikke med det Dybtgaaende, som desuden ikke vilde have bragt den Hovedfordel, han ventede deraf, kunne faae tilstrækkelig kraftige Skibe. Desuden tror jeg ogsaa, at hans Modstand mod de noget mere dybtgaaende Skibe vilde have været svækket meget betydeligt, naar disse bleve foreslaaede i Forbindelse med den Foranstaltning, jeg nævnte, nemlig ogsaa at give Flaaden et Støttepunkt i Storebelt, idet hans Frygt vistnok væsentlig var den, at da vi kun have een befæstet Havn, nemlig Kjøbenhavn, hvor disse større Skibe kunde søge hen, kunde vi risikere, at man i en Krig mod en overlegen Sømagt slet ikke turde sende dem bort fra Sundet. — Med Hensyn til de Betragtninger, som fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Aren), skal jeg bemærke, at jeg ikke kan dele hans Opfattelse af, at der skulde være indsat for mange høiere Officerer i Forslaget, men det er jo Noget, som man ikke ret vel kan disputere om her, men som man lettere kommer til Enighed om i Udvalget. At det skulde være næsten, som han mente, latterligt, at man skulde have 2 Admiraler til at føre Flaaden, naar den var udviklet til det Standpunkt, jeg har tænkt mig, kan jeg paa ingen Maade indse. En Division, der bestaar af 3 Pantserbatterier, en Del andre Skibe og en halv Snes Kanonbaade, synes at være en saadan Styrke, som man ogsaa paa andre Steder anser for passende til at føres af en Admiral. Han antede dernæst over, at Flaadens Højkommanderende ikke længere er sat som Chef for Orlogsværftet. Det er naturligvis noget, man kan have forskjellige Anskuelser om. So mere jeg har tænkt paa den Ting, jo mindre har jeg synes om den, og jo mere har jeg været overbevist om, at Flaadens højkommanderende Admiral ikke bør være Chef for Orlogsværftet, for saa vidt vel at mærke denne Admiral skal være Admiral, det vil sige en saadan Mand, som er designeret til at føre Flaaden; de to Ting kunne ikke gaa sammen. Det indrømmede for saa vidt ogsaa det ærede Medlem; men han mente, at man ikke burde have

en bestemt Mand designeret i Fredens Tid til at føre Flaaden, thi saa havde man mere frit Valg ved Krigens Udbrud. En saadan Betragtning er oftere kommet frem; men det forekommer mig dog virkelig, at man overalt er gaaet over til den Anskuelse, at man i Fredens Tid bør være beredt saa vidt mulig med alt, ogsaa med det Personelle, saaledes som man vil bruge det i Krig. Dermed skal naturligvis ikke siges, at Regjeringen skal være absolut bunden til denne Mand i Tilfælde af Krig. Der kan naturligvis ikke Forandring i saa Henseende saavel som i andre, men at en bestemt Mand har tænkt paa den Opgave, har havt al den Anledning, som Høielsen af det muligt kommende Anspar giver ham til at sætte sig ind i de Ting, der ere nødvendige, f. Ex. Taktik, og mange andre Ting, det tror jeg rigtignok er langt at foretrække for at tage et Greb blandt Kommandørerne i det Dieblit, Krigens bryder ud; thi hvorfor man bedre skal kunne vælge den Kommanderende i det Dieblit, Krigens bryder ud, end vælge under rolige Forhold den mest passende Kommandør til Admiral, kan jeg ikke se. Naturligvis følger det af en saadan Ordning, hvor Admiralen er designeret Chef for Flaaden, at en Admiral ikke kan blive staaende længere i denne Post, end han virkelig er fuldt i Stand til at gaa til søs. Dette maa udføres, hvor smukt det forøvrigt kunde være, at en ældre vel tjent Admiral blev staaende længer i Marinen. Det ærede Medlem omtalte dernæst ogsaa Valgforfremmelserne. Sa, jeg skal indrømme, at jeg aldrig har været nogen stor Under af Valgforfremmelsen som Regel, men paa den anden Side synes jeg nok, at dette System nu angribes for meget fra forskellige Sider. Jeg kan dog i det Mindste erindre fra min Ungdom, at det Indtryk, jeg da fik af Værlingen af det udelukkende Anciennitetsaavancement, som dengang fandt Sted i Flaaden, ikke var heldigt. Der var saaledes mange Mænd i de ældre Klasser, hvis Alder neppe havde tilladt dem at gaa til søs. At der er fremkommet saadanne Ting, som at Ancienniteten mellem de Officerer, der ere forfremmede paa samme Dag til en høiere Stilling, samtidig forandres, er jo ikke nogen absolut nødvendig Følge af Forfremmelse efter Valg. Om det er rigtigt eller ikke, skal jeg ikke udtale mig om; men det behøver ikke at finde Sted. Jeg skulde dernæst rette nogle Ord til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), men jeg skal ikke følge ham i, hvad man vel nok kan kalde den store Galvdel af hans Udsvikling, idet denne omfattede saa mange Ting, der dog i hvert Fald ikke særlig omhandlede Flaadens Ordning. I Anledning af de Formaal, som det ærede Medlem omtalte, at der kunde stilles til Forsvaret i det Hele, tror jeg dog at maatte bemærke, at for Regjeringen har der kun været det Formaal at værge om vort